Óláfs saga helga : Isl. papp. fol. 110

HS Isl. papp. fol. 110

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Cod. isl.

Nr. 166. Papp. fol. 110.

Riks-Biblioteket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Islandica
Papp. fol. 110.
№

Olaf
D
Hier
Samil
minn
ad fin
og me
nu dic
gicture
Syrie.
sagt, h
brott k
fram
der G
sem h
num
hafa

Olafs Frijggva Sonar Sagan stora
Lars 2. Cap 342 pag: 1112.

Hier seiger fra Sÿgurde Biskupe ad hann
Kiende Kristelega Trv.

Samilegúr Kiennimadúr og godrar
minningar Gunnlaúgur Munkur
ad fingeyrum, hefur marga hlúte
og merkelega med rogsamlegú lati-
nu dicti Samann sett og sagt, af a-
gietum Herra Olafe konge Tryggva
Syne. Hefúr hann frodlega fra Þvi
sagt, hvorsú Kongurinn hefúr med lif
vott komist or bardaga þeim er hann
framde sidast vid Svoldúr. Seiger bro-
der Gunnlaúgur þad sina Skrifad hafa,
sem hann hefer af sannordúm mon-
núm munnúm heirt og ein kannlega sÿ
hafa Samann lesid. Þad er hann hefer

hefer fúndid í bokúm Ara prests hins
fróda. Enn ad ýmm tídnum vardaga
fyrer Svoldúr, vikúr vroder Günnlaúgur
Múnkur sínúm ordúm til hirdbiskups
Olafs Kongs er Jon Sígurdur hiet, og nú
skal nockúd af Seigia med Gúds ordlofa
Miok vidurqvæmiligt er Seiger vroder
Günnlaúgur, fessara Segú ad Samtengia
af heilogúm lífnade og rogsamlegú Sidal-
læti Postulegs Gerna, fyrr nefnds hird=
biskups · ad vier vitúm med hvorri erda
lykt hanns lífstúnder hafa tídid, fvíad
hann hefúr herra Kongsins fremstúr full-
tingis madúr verid til vorrar Salúhialpar,
hvadann af oss lýndist hann vordinn Postu-
legúr predicare allra nordmanna, fvíad
fessi agiæt[illegible] Herra Olafur Kongúr hefur
fyrstúr allra rett Kristna giort med brefs-
ligu

brefligú fulltingi enn Kirkiudann ok stiornad Kristinn dominium med Konglegu valde, bædi med heilogúm ordúm og hialpsamlegúm aminningúm oc aeggingúm. Hf upprúna oc átt edur hvorrar fiodar Sigurdur Biskúp hefúr verid, er oss ei kúnnugt edúr i hvoriúm Skola hann hefúr númid, svo ok hvenær hann múni fyr Kongsins Komid hafa, enn það Skiliúm vier vel af Saunordra manna sogn, ad hann hafi verid bædi stýrkúr ok stiornsamúr i Sinúm Biskups domi. Eptir Skilnad feirra Olafs Kongs Friggiadonar, vende Sigúrdúr Biskup til Sinfiodar ad bon Olafs Kongs Eireks sonar er þar var fa, med feirri sætt oc samningi, ad herra Biskup Skyldi hafa frialsa yfer ferd úmm allt Sviariki ad predika Guds erindi til rettstúrningar

gar

gar þeirri aumu þiod er þar hafde lasc
gann tima Skiemdar þiufum oc Skyn=
lausum Skurgodum þionad. Sigurdur
Biskup vard þessum kostum miok fei=
ginn, þvi hann vigde optliga sa oku=
karmur. er hann hafdi þeingid affra=
veru þess agæta Herra Olafs Kongs
Þryggva sonar, enn af odrum kosste
edur hatte, geordist hann harla þus
af ableystre Beilags anda ad geora gudi
sem mestann heidur i liku oc leidret=
ting heidninna þioda ok hann hafde
sem Gunnlaugur segir, igegnd heila=
ga Skym Olafi Sviakongi ok þioda
annara manna, þeirra er Stritt hauf
du moti Olafi Kongi Þryggva Syne.
Sidann pradikade Sigurdur Biskup
Svium guds ord. um tvo ar hin næstu

Kristnade

Kristnade Biskup allt landsfolk, nidur
briotande bolvaedann blotskap, enn au-
kanda Kristinndom inn med keibagn
Skirn; astundandi med aullu kostgiafa
Kongrinn ad styrkia til Guds tionustu.

Cap cccxliii.

Umm Kristiliga kenning Sigurdar
Biskups ok hanns predikan.

A dridia are sem lesen hefir Styrkur stolpe
Kristninnar Sigurdur Biskup, hafde
stundum til rettrar trudar snuid, risu i
moti honum margir mattugir menn
med miklu ofbeldi ok vidurmiligri illsku,
sumer sidbodande vidteku trunenn
adrer af theim geordu opinnberar mot-
kast i adfor vid Biscupinn, oc svo sem
honum verdur fad kunnigt, snyr hann
til thess stadar er Sigtun heiter, ok var

i theim

ifeim stad saman kominn mykill fiol-
de vikra manna er rietta trú oc heilagre
skirnhofnudu. Enn a einni virdug-
legri Guds hatid, sidde fyrr sagdur herra
Biscup heilagt messu Embætte i noc-
kurri vog samlegri holl, ok byriar hann
sia Kristiliga Kenning med sagurligri
prædican ad miklum mannfiolda hia
standanda. Beirid mier sagdi
hann, heilagrar Kristni motgangsmenn
oc nidur briotande sanna trú, hvorier
ed saunliga meiga kallast grimmer
gudnidingar. Um nesstu fria vetur be-
fer ek med allskonar ervide asskundad
ydra naudsyn, ad fier mættud makli-
ga med minni asskundan Kenning kenna
til rettrar truar ok kenna so uaflat-
liga ydar græddara Jesum Kristum

enn

enn fyrer lata vendskap oc villu. Hier
vitid oc ad fyrstann tima er ek var hier,
skirda ek med guds lofe ok kristiligre
trú kong ydvarn, hvorn ek hygger med
guds miskun godann mann vordinn,
svo ok skirda ek mikinn mannfiald-
da annarra manna. Enn a naesta ar
eptir fad, urdu marger af ydur til
oskingar fyner Eyliflifs af laugre ok
forn fagúgligre flærd heidinglegrar hin-
dur vitni. Fyrer skommu voru hier
skiulauser ok hiner vestu villu menn,
enn fa endur getner fyrer vatn ok hei-
lagann anda, enn frialser postur fyrer
heilagrar kristni. Nu kann ek ydur
ad segia einn undarligan hlut, ad
minni var su guds skipan er hann
georde alla hluti af aungvumm efnum
enn ad

enn ad gefra goda menn oc heitaga af vor-
dum villu monnum. Nu² georer vor her-
ra Jesus Christus med sinni miskun svo,
ad hann kallar syndiga menn til sann-
rar ydranar ok lyknar þeim er leidrettast
vilia. Nu þo ad ek fieda ydur svo mik-
la hlute ok audrum folikum, af godum
vilia ok gnogu valldc vors herra Jesu
Christi, þa grunar mik ad ydru hugsko-
ti verde min kenning miok o avaxtar-
sem, þviad mikill mannfiandle af ydur
hefur illa oc omannliga af neitad til
tekinni trú ok vilia vors drottins, þeim
er ek grundvallade hier umm nestu
þriu ar. Nu skulu hier þad vita ad
fyrer ydra glæpi oc gudlastan ok gud-
nidingskap, er ek optlega meddur af
andlegre krigd. Minnis samur verdur

(mier

mier sa oc harmúr er úmm allann mig
tok, þa ek sa minn Sætaztann vin oc
frægstann herra Olaf Konng Tryggva
son, alla vega þreingiast af yduum her-
vopnúm, og brott dragazt þra allra áu-
gum, hvorn þier hugduð nú Saladann
vera. Enn þvert imote ydvarri hiæxan,
seigc ek hann Saunlisa, hvern er ek ya-
tar mik framaz elskad hafa i þessu
lifi. Enn miklu skamar angrar mig þad,
ad þier afneitid ydvarri hialp, enn ya-
tid nú sialf viliande þeim godúm oc gy-
diúm, er ek snere ydúr þra úmm stúnd
med miklu starfe. ok epter svo giort
atte þier ad geora mier mot. ok mix
til draps ad draga ef þier neigid; ok geora
mier slikann Kost sem þier hafid adúr
geort guds þionústu monnum ei þyrer longú

er þier

er fier tokúd af ljósse ifeim stad er
weg fior heiter. Evú feir nú til hvorsdar
komner ok nadar andlega med Jesú chri-
sto fyrer sitt pislar verke. Nú so ei fyrer
saker otta edur hrædslú hriggiúnst ek, hell-
dur fyrer ydra naudsyn einsamann, fviat
ek ligge ad ek syngvinst af ydar sademi-
legre folskú, enn med sannindúm seiga
ek orugglega, ad i aungvann stad er ek til
strids búinn ok andlegr sem kammgaungú
minnúr enn nockúr ydvar, so ad ek vari
ecki epter mier veraldlig vopn, heldur
hlyfúnst ek med heilogúm oc healp-
sanlegúmm sólkvopnúmm. Nú mún
ek ydúr fina hviliksúm herklædúm ek
er skrýddúr oc styrktur ok gúdligúmm
malúm gründvalladúr. Skryddúr er ek
mitrú oc messuserk, stolu oc dalma-

tiku

tikú, hükli oc handkin oc Biskopligúmm
bagli. Þvilik oc þess háttar messú klæde
merkia þa hina sterkú von er mier hlíder
bæde í þarsælligúmm hlútúmm ok gagn-
stædligúm hlútúm. Skridúnst ek oc
dagliga hreinleika andar oc líkama me-
dann ek life med monnúmm, er þyrer
messú serkinn greinist. Stolúnnar
a sethring fijdi slett oc sætt þeim er gúd
elska, o sigrande trú stýrkir mik ok stad-
fastliga sú er dalmatikan merkir, sam-
kram þessar gúds giafer sem hvoriar, er
gúds ast sú er yfer geingúr alla stúndliga
hlúte, er hokúllinn hefúr ad merkia.
enn Bisklupsligúr bagall merkir andligt
sad korn gúdligra orda, af hverju vonder
menn snúast þra illsku verkúmm til agiæ-
trar gúdhræddi, verda þeir sidann mukir

ok

ok marger litilater Samlagader Eyksúmm
nadúmm, enn grimmer gúdnidingar oc
sliker ofmetnadar menn sem hier sial
fer siaed oc sannleed ydúr ad vera, skulu
hradeligu guds orde bolsvader vera oc ut-
kastader i ybremyrkúr sar sem fyrer er
kost oc tanna gnystran. Nú skiliest
vid slikar úvader ok snúest tuer ok
einn aptúr hiartanliga til aftar vid
sinn Skapara, leggid allar ydar fyr-
der únder gúds dom, sviad med sinne
marg faldri synldi snýr hann sinne
blydu súll kominne aptúr til ydvar,
af illúm hlútúm leista ok lidúga sem
sa er hier kom ud úr Skyrnarbrúnninúm,
ok af heim hlútúm er ek hese nú ydur
tiad, synda ek sanna von Eyliſra sag-

nada

med heim
nu grei
ok mat
so soluð
Biscup
loknu m
sar voru
inn var
scup va
inn til
er Hún
sundar
Hún vo
hafdi p
daginn,
Kominn
mundi
hafdid

med þeim aullum Klútum sem ek hefe
nu greint af vorum Herra Jesu Christo
ok mattugum Konge allra veralda, oc ad
so buludu geingur Sagdur herra Sigurdur
Biscup ut af hollinni a vidann voll ad
loknu messu Embette oc adrer menn
sar voru hia standande, oc sem lyd-
inn var brott geinginn ok Sigurdur Bi-
scup var geinginn i sitt herberge, gieck
inn til hans einn Islendskur madur
er Hunrodur het, hann var son hv-
sfreyiar hinns gamla i Syr nefndur
Hunrodur fackade Biscupi er hann
hafdi predicad fra fyrer lydnum um
daginn, enn er hi: Biscup hann full-
komnum godvilia fess manns, er hann
mundi i minni hafa fest oc hiartaliga
haldid fad er hann hafde talad, fok

hann

hann við Hünrod harla sæmilega oc frett-
i hvorri hann ætlade framm at fara?
Hünrodur svarar sigla mun ek i aust-
ur veg ef so fer sem ek ætlar. bad
hann sa Biskupinn blydliga leigia
sier hvort hann skyldi marka hagi
sina a himin hiungla gang, so sem fro-
der menn hafdu fyrer honum geort,
Biskups svarar: Son minn þar ecki
med forneskiu edur hiindurvitne, held-
ur fel þu gude a hendur allar þinar
vonir, oc þo ad þier afliist fragd edur þar-
hlutur, þaeka þad gude sviad hann gaf
ok þvi skaltu konum ambúna ok
halda yfer allt framm heilaga Trú þa
sem ek hefe kient þier, sviad hún er
agiætare aullum hlutum allskonar au-
dæfum. þa spurde hann Sigurd Biskup

hvorsu
hann
sier til
eins sag
gur Tryg
te dis kug
hringinn
hvaðan
ek afla
na saler
geora
veitslu.
Biscup
frett
hringinn
sinn til
Kristnu
fyrr skri

hvorsú mikla penninga hann atte. ad
hann mætte af honúm taka nockud lan
fier til heillar og hamingiu. Hr: Bis-
cúp sagde ei veit ek ad ek eigi nema
einn gullhring er mier gaf Olafur kon-
gur Tryggvason minn Sæti Hr: oc agia-
te dýrkugi ok veit ad gud iad sa gull-
hringinn er mier so skiedur sem hann
hvassasti hoggormur oc giarnann vilda
ek afla gude hiedann af nockrum man-
na sáler med sogdum hring, heldur enn
geora mier sálu skada af hanns vard-
veitslu. Ok nockuru sidar er þeir Hr:
Biscup ok Hunrodur hofdu skilid, sa
fródi Hunrodur ad fyrr nefndur gull-
hringur var skiptur i fyra hluta oc ge-
finn til utlausnar morgum herteknum
Kristnum monnum. Svo er sagt ok
fyrr skrifad eptir Svoldrar orustu for

Sigurdur

Sigurdur Biskup i Sviariki ok dvaldist
þar leinge, ok medann hann var, heirde
hann Sviatala optliga, ad Olafur Kongur
Þryggva son hefdi stigid fyrer bord afer-
minum oc sockid nidur i Sá med vop-
num sinum, ok hefdi hann latid lifslitt
ok sem hann heirde menn slika hlute
tala, spurde hann þa. Seigd mier ef
Olafur Kongur Þryggva son er sia-
daudur ordinn eptir þvi sem þier æt-
lud, hvi synist þa sú sama brynia er
hann hafdi i bardogunum uppsvera
leit ad forsolum i einu miklu mu-
stare so sem þar er almennilega klæd-
nigt? eduer hvi er þa spiot hanns oc
hialmur ad sonnu sint i Antiochia?
eduer hvor flutte þessa hluti i so þar

leg

laglond, e
sem þier
male: Ef
fyrer kong
daganúm
svo ad vie
þeir hafd
pinn úm
medkonú
þeira kl
helldur þ
na gods
leindann
eptir ord
talade: h
sin oc þ
vildi Olaf
vel visir, þ
ú-aflatlig

lag lond, ef þeir hefdi þar nidur sockid
sem þier seigid? þeir andsvara þa hans
male: ef þu veitst vislega ad Olafur Ola-
fsor Kongur hafi vrott komid lifs or bar-
dagaanum, þanna þu þad med skinsemi
svo ad vier meigum þvi trua, ok þa er
þeir hofdu þessa hlute sagt, þagdi Biscu-
pinn vmm stund, oc ei af þvi ad ei vaeri
medhonum sonn skinsemi ad svara til
þeirra hluta er hann vaeri ad spurdur,
helldur fyrer þa sok ad hann vildi ei þen-
na Gads gimstein eptirfylgdann Olaf Kong
leindann i Munks búnade fyrer svinbera
eptir ordum Christi, þvi er hann svo
talade: hirdid ei ad bera gimstein fyrer
svin oc þvi sagdi Biskupinn svo. helldur
vildi Olafur Kongur eptir þvi sem hann
vel vissi, þiona einum oc sonnum Gudi
vfaskalliga, enn storna leingur vanglaka

manna

manna falle feirra er hann sa sig eckj
fróda meiga.

Cap CCCXLIV

af andlate Sigurdar Biskúps oc úmm tolu annara fleire Biscúpa.

Sva sinst ok skrifad af Sigurde Biscupi ad sa er hann geordist gamall, for hann til stadar sess er wernd heiter oc sar sion adr hann gude lauga sina. Svo er sagt ad i þeim stad vorv sardaer eliúnkar, oc er Biskupinn eldist adallida ok úfyrirkiest ad likama, leitade hann vid ad naest nadúgliga svo sem til heirde gomlúm manni, ok a einúm sostu deigi ber svo vid ad hann liek sier bad geora, oc sem hann badadist, kom rodd yfer hann svo melande: hvi dyrfis þú

su madur hordar ad leita herfilegum
likama sinum a heim deige er drottinn
Jesus Christus var a kross negdur?
Pessi ord hugleiddi hr: Biscup sannlega
sier til salu hialpar sogd vera, meddi
hann skiott oc gieck brott af badinu
giaurande merkilega ydran oc skirann
skriptar gang fyrer sin afbrygde er
nu vorn fiad, ok audl onnur er hann
Gude
hafdi emoti geort oc eptir fadaga
fiell Biscup Sigurd i Saraun sinum
ad saliga framm lidanda af pessu life
stundligu almennilegann veg til almat.
tugs guds heim sie lofe sinum gudi i
hrenningu umm veraldar veraldanna.
a heim sama stad sem Biscup Sigur-
dur andadist var hanns samilegur lik-
ame jardadur af sinum klerkumm oc
Christnum

Christnum leik monnum med mikilli
veglend oc agiætri átteid hu svo sem-
sæmdi semilegum biskupe. Svo segier
Oddur Biskup broder, er flest hefur
Componadt a Latinu annar madur enn
Gunnlaugur af Olafe Kongi Triggvasyne
ad Grimkell Biscup ad sa er var med
hinum heilaga Olafe Haralds syne
oc eflde Christinn dom i Noreg, vøre
Sysstur son Sigurdar Biskups, hvers
er fyr var giettid. Enn Asgautar er
var hinn fridi Biskup i Prandheimi
var Sysstur son Grimkels Biskups, enn
seir vorn Sysstur Syner Asgauts Biscups
Jon hinn frode Biskup i Prandheimi
oc annar Ketill Kalfur er atte Gunn-
hilde dottur Sigurdar Syrs oc Astu

Astu G
mædd Sy
kongur

Astu Guðbrandz Dottur. voru saman-
mædd Sytskin hinn heilagi Oláfur
Kongur ok Gunnhildur.

1

Detta útdrag ur Konung Olofs
Tryggvasons Stora Saga
Cap. 2. Cap. ccxlii. p. iiii2

Hvarföre han blef kallad Tryggvason

Att han [illegible] kärfader Christelige

Den fadrelige [illegible] hafver
Gunnhild
Genealogia [illegible] Tryggvi
Gunhild [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] och som ej [illegible] gå mins
vilsor [illegible] sin väldande. Ty skad
ej minsta sätt vilja [illegible] (vätten) (kamp)
Sigurds bistop [illegible] mark vilja ja skad
skola [illegible] studera, ledsnar skad
sig [illegible] komma til Konungen,
är oskickad, ty det förstår
sig väl genom [illegible] (förrätta)
vilsor [illegible] (förrätta) at [illegible] mark både
mägtig och stäng uti [illegible] bistopdöme
Lyster [illegible] skad [illegible] Konung Olof
[illegible] Triggvason, [illegible] Sigurds bistop
till Nidaros Konung Olofs
[illegible] Erkebiskop [illegible] begrafven, som den tid
[illegible] var der, med [illegible] [illegible]
[illegible] at [illegible] bistop stulle [illegible]
för [illegible] och gifva [illegible] sig
Jarl Rikat att predika [illegible] och [illegible]
[illegible] och [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] som [illegible] [illegible] [illegible]
skadliga [illegible] och [illegible] af [illegible]
bistop Sigurds [illegible] [illegible] gamla
dessa vilsor, [illegible] [illegible]
[illegible] af den [illegible] [illegible]

Jarl Birger sät ock sin förliga Swenskan
Ge: Lon:
Olof Skötkonung Sweriges, Gråmandaorden
utan ytterligare Christendom antog, förr
blef Jan gamla sällig grunden till
Ge: andas införande at giöra gudi den
största Gudar och förrätta
syra Gudrunista Offer. och sade
Jan sedan Gunnlogn säger, döpt
döpt. Konung Olof wardt
sedlig enstaka Jarl, at annat folk som
Jarl Birger Konung Olof
Sigtunastan. Sedan predikade Biskop
Sigurd gudz ordh för de Swänska
de nästa år Biskop
alt land folket, undra böjtande det
förbannade blod offer, utan Swäland
Christendomen gifvan sedligt dock
och ständade and allflyt at styrkia kon-
ungen til guds tienst.

Cap cxxxiii. Sigurd predikade för Swenskarna.

Biskop Sigurd predikade Christendom
och grundade

Jla år det tredie året sedan denne wälbige

Biskop Sigurd
sade omkring de Personer som hörde
tro (lydde) till honom att de icke ville
vara mot honom och vägra honom
lydnad och skatt, ty han var
en stridig och grym man. Och
då (efter) detta (det) skedde, att
Biskop Sigurd kom till Gud
och fick en stridig och grym
död. Och Biskop Sigurd
var en god man och
helig och begrovs han där i
Nidaros med stor ära och
vördnad av folket.

Nu vill jag
säga, att Biskop Sigurd
var en god och helig
man och mycket
mån om att
hålla
sina
präster
till
att
vara
goda
och
from-
ma
och
leva
som
de
borde
och
lära
folket
rätt.
Och
han
var
en
god
och
from
man
och
mycket
mån
om
att
hålla
sina
präster
till
att
vara
goda
och
from-
ma
och
leva
som
de
borde
och
lära
folket
rätt.

Så förstår mig om
arbet ifrån Gud förr vördnad, att jag
maklagen gnora emot käre Konung til
den samma trogn och låtna så ofläkteligen
Gud förr Sådan Jesum Christum samt af
sån mod
sån ömsta och välsignelse. Jag vet nu
och at när jag var fra döpter jag med
Gud sluter och satt christligen troende
fullåtelse den Konung, hvilken jag
sönnar vill med Gud vinsten vård vara
blekan ungod aman, likväl döpter
jag mig och fat annat sold, men nästan
året der ifrån blefve många att den
utkorade sönen til det rusiga lefvet af
och
sten läng gammal ostig stärd sedvänt
vidskeplig sed. För tordenom
i ofärd sänd att de vilde kättare, men
då ja ny födde gnoningbarn och
den följa andra christ giorde döpter
lärare. Nu kan jag säja a del
lig ting, at den gud förbarmar sig
se när han giorde alla ting af ingan
än at giora. och syrliga vän af
vilfarande människor. Ingen vet hvem förden
andra kättare
människor mig så, att han kallar sjudga män til

fället
rodne gas
han vill
Epifanius
frgla i
vad han
kalla
ljud
ljud
för honom
ellen vid
gående al
vänurlse
gaf och
för allte
hört
lags ögo
sin väg
han två
honom
lyda, hvi
mera än
gullsmi
aftonsagg

fället det som talades tog jag emot
vorde gamla bröderna vttr[illegible] frågande
jag ville [illegible] [illegible]
(Satisfaction) tagas för
[illegible] jag vorde svara: jag måste
fråga i ett väg, om så stor som jag är
vad jag då biskopen blidligen säja sig om jag
skulle böja (bota) sig [illegible] af stramus gång
god gjörelse utan som kärl visa man sade giort
för honom i. biskopen svara: jag vet ingen
eller vidskepelsen utan fallen bruka dig uti gott
hände alla lilla sorg i vet den af lär be-
svärelse eller ägodelar, tacka dem gud för, jag
gas och du för skolle honom böja och jag
för allting fälla den förlige tro som jag är
lär härtill som är förligare än alla
slags ägodelar. biskop Sigurd frågade
sin mycken ägodelar jag ägde gärna
jag måtte lämna noget af
honom sig til lyda och förnöja skälfand och
lydig, hvilket biskopen svarade jag vet mig ingen +
mera än
en gullkrig + konungs Olofsson förgyra som
gafmig gaf mig och det vet gud at den
gullkrig är mig så kärkär som den heliga
ära skriften vet gärna vill jag älla gud

nogra mänistors själar und konung
ving sällan än sen stada min själ giwom
land vandstand gömmande. och nogot
dra rätt at hi biskopen sin själf skär
giwerde, då spörde konungen at sakeämnd
gullöring nar skett. i ställ i trondelan och
giften til sköldsand mängr christen kär
gard. Då berättas af rätt för konungen
dag vid Oxaldu at biskop Sigurdr för
in i Nidarnes och förbrögda den längr och end
an sin dur vistades i sorden sina ärenda
tala sen ofta at konung Olaf
Friggesson sade skjut öfver bord utaf
ormen och sälv efter, sön sin
magen, och sade sig nästan lik, och när
sin förde soldstala sitt sjunde sin
den, sägen mig, om konung Olaf
Friggesson är sköldu döden i sön wär
sen d konungen, svar sön sjunk då den sama
dygnet, som sen sade i slagit, varaus
fäst i Jerusalem förbrand tempel
sö som detta öfwen allt bekant är

till sann kärlek och för kommar sig öfver
dem som vilja kärlek sätta. Nu kan kän
jag väl sjelf, vara ett stort ting att gunda
dyfsla ting af gamla vilja och sina
[illegible] likmål begrundar jag att min
kära käre Bleka; den förstan mycket
ofruktsam, ty ingen [illegible] af den kan fatta
alla och omanliga [illegible] tidtagna tron
och vilja vara som jag grundfästad
som är näsklaren till är. Nu stolar det
vara att förunder den ogärningen
[illegible] och gud
fader är [illegible] af andlig sorg. Länd
vänlig blifva med den omättliga famn, som
alltid i intet [illegible], då jag säg min största
vän och [illegible] Herr Conning Olaf Erigs
vapenfallenägen [illegible] trängtad af den
som vägen, så och bort kära kära [illegible]
ögon, fadern [illegible] den [illegible] dödnära,
men tänkt med [illegible] kan kan, säger jag det
som som vår [illegible] till [illegible] jag till den käre
ing min [illegible] i dröda tider, men med
min [illegible] dröt mig att [illegible] den [illegible]
förlig, men [illegible] i min själ viliga de
Gudar och gudinnor som jag nämnt den käre

för någon tid sedan mycket arbete, och närdet
är så bestält denna att göra mig emot mig
draga mig till döden om så kunnat vore
tillfoga gjöra mig plåt mildes som så gärna
gjort gud timan för bortsedan, som så
säga afsikt idemsamt som wegnar hetta
äro så nu kunna till gjöra och skillsit
emellan Jesu christo förbund och synd plågor
och förbannelse straff. Jag bedröfvar mig
för den stygghet eller rädsla för
döden allena, ty jag tycker att jag för
lyndar mig genom den oförrätt galenskap
men i sanning säger jag trygghetligen
att jag är ingalunda sinnes lagad till
krig sant andelig framgång än nog
av stort, fast jag förr 2 3 sinnen
verkliga skapa, som förr varit mig emot
foliga och styrkt samliga stolt skapat
Nu emedan jag nu sa den och förklarade jag
är klädd och täckt med sant gudliga
salm sinne, grundfallet jag är ikläddes
förnämning nyssta och sant underskor
ta stola och salvation sakel och sand
lin och bistoy tig skall dyka och dryckes

[illegible] mest klädsel betyda det som [illegible]
som mig bekommar bäst, lyckligt [illegible] samt
[illegible] ting, jag i klädsel mig dagligen
smyckat till andan och [illegible] kroppen
rundan jag lefver i bland [illegible]. [illegible]
som mest klädsel [illegible] talar så trygghet
mycket bättre och sött än som [illegible] Gud, och-
som [illegible] tig tröstar mig och fast som mer för-
Salvation, förutan den gud gärna som
[illegible] är gud Herren som älsken går alla
tyranniga ting [illegible] den [illegible] mera
den bekymrar [illegible] gud och [illegible]
gruvan [illegible] onda människor om
vändas i från [illegible] dela gemenskap till hvilka +
gud [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] grecian [illegible] sin mäng faldig [illegible] mildast
mändr[illegible] sud kyllekonungs blodsot ätn
til Ödr igrin [illegible] ok ludigr fäd all[illegible] hing
sostan sun tidn[illegible] konungs fäd Östgötar
brunnu: ok [illegible]n de hing sun yag [illegible]
Ödn sagt [illegible] yag [illegible] sogy ein mig glödr
til lika mid alla de hing sun yag far nu brygat
om [illegible] nor hans Jesu christs [illegible] hundestig konungs öfra
fra nordrlyar, ok när sun fadi så talat gid
förtäumd Biskop Sigurdr ut ur Gotlut (Gutla)
yä nu nidr alle [illegible] sun fadr gjetat nordan
ok sno anda mäu de fos/ländandy ok sor
fallat nar Gort gängt ok Sigurdr biskup
gängr nu til sitt forbrygn, fädda Island mäu
nin til sonen ok nam Gunnrod, sonr
Wr sundrs sun gamla sin. Förbäumd
Gunrodr tackade [illegible] si biskop nu för
dt sun fadr yordrigt dä för sallat ok
dagen, ok nu när si biskopen för nam
[illegible] yordrilegast d[illegible] nam sall
Konungs yordrallia sun sun mändr
fästat junnit ok ut af färdat fällert

sesar för
til [illegible] si
dr[illegible] hing
dr fadr fäd
sesarade
tigar at
bort ut
fä ni mig
dr[illegible] hing
ich dr
[illegible]ständ
ich
[illegible]
sten [illegible]
[illegible]dölgd
sun Gr
ich [illegible]
biskop
nttandi
gud dag
gr mänd

Swar för̈n är doc̈ Lans Skiut och sidan saman ligger
til Lyno i Antiochia, eller swenn för̈
dr̈e tiog uti sä skäran Calegan länder om
de sak stände man som Kläger i de
swarade dä ja Lans frägan: om du antär̈
tigar at konung Olafen sakers konunrt lofwade
bort ifr̈lagt, skal du det bewisa medh skälegan
sär̈ winger tro det, och när de sak talade
dr̈e tiog, tiogde biskopen om sanct, mera
ich du för̈n, at ich wore sedh swenn sätt
förstånd at förswara detta swenn dett
frägat om, sidan för̈ den sak skäll at swa
will ich dre för̈ sin dumm gudz sidel
swen Lagt nämdh konung Olafen swa
sär̈dölgdan uti manna skäl, mitt ich ord
som Jesus Christus sä lända talade: Skolen
ich dre gerna för̈ sin och de för̈ sak
biskopen sä, swar will konung Olafen
mitt dj som stäl witta, swina en osakan
gud skäftligen, än syra läugn wittnesbörd
en människia skrifwa swa sägandes inthet kunn

Sirlya.

Cap cclxliv.

Om Biskop Sigurdz afgång, [illegible]

Då finner man skrifvit om Biskop Sigurd at när han blef gammal försagd han sig til den orten som förtorn klämd hade tiviat och gudh dyrkat länge til. Då sägs at i den staden utoro begrafves männen, när biskopen blef fullkomligen åldrigr och [illegible] sågar [illegible] sökte han sig vanligt afskedh till sitt stift så som en gammal man tilhörde, och fann det om en lastadag at han lät giöra sig ett bad vel när han nyss badat, som ofvan sagdt är, så sägandes sitt förordnande om sig mäktiga at söka sina [illegible] dör dygga hyrdamen [illegible] på den dagen som Herr Jesus Christus blef nagelfäst til korset. Då ordnade förtroendemän Biskopen sin [illegible] en sannfärdigen vara vald som til salighet, blef han snart mädder vel gjord [illegible] ut af badet, giorandes märkelig om sin vel [illegible] förr sin förestan som en [illegible] samtalla

anda son Jan sade giort mot gud, oc den
sidaste Biskr. Sigurdr I. vm Lö
lsnär, skildom, sättegru, laglidande aftan
dötta tinnerliga tidhvärfvin almänna vägnar
til den alomägliga gudas, (Kristi) vm
i tvenne tyl vann lof — — —

[illegible] biskop Petrus Jönsson, [illegible] den Helge
Konung Olofsson och Gunhildes mors
Sancti Sixti dag.

Detta återdragit uti Konung Olaf Trygvasons Saga.

Pars 2. Cap. CVI.

Hur berättas om Biskop Sigurd.

Den hederlige kärarne, och salig-
minnes Gunnlögr Leifsons stund på
sing vän, sagnar många och märk-
lige ting förtrefflegra, sammanfog-
ade på latin, om den vördeliga
Herr och Konungen Olaf Trygvasons.
Jan har och dergänka skrifliga berättat
Jarl Konungens hofmand Konrad kommit bort
från det slagit som Jan föll sist uti
Pistalden. Broder Gunnlögr säger
sig sakna skrifvat allena det, hvilket
Jan först åt af sannfärdigr man, som
nekandes sanolat til Hopa det som
Jan sak gunnit åti det stora Ansgrims
böcker. Men sedan slagit var slutat,
uti Pistolden, vände broder Gunnlö-
gr emund sitt tal til Konung Olafs Hof-

Biskop

som Sigurdr hafdt, om sinnelagen för
skal något sägas und Gud til lofwa.
Brodr Gunnlögr sägr, det annor
wisligt
wisligt at sammanlaga wid denna sa-
gan ~~en~~ det Apostoliska förbrödr Hr
Biskopa yrliga lefwerne, och alsmarsam
ligast, på det wi måtten wrta på sinn
sätt som lifwa til, skäl, ty som Salomon
konungr förnamsta sörjdan wardt
til wår Saligshet, swarar ett af oss sins
sin Broder ett Apostoliskt yrkädicandt
för oss Nordmän: Ey denne förnämlige
Hr Konung Olaf, som warit den
förste ifrån allom, som gifwen denna
Biskopens befordring, giort sielfwa rätt Chri-
stni, och dre wtan, styrt och regerat Chri-
sten dommen und konungligt mälde,
så mål genom yrliga ord som upbyggeliga
på minnes och inrådande. Af sinnad
upprinnelse ätt Hr Laud Sigurdr Biskop
warit, Hr i sinnad schola som studerat, lär-
dom yrnad tid som kommit til Konungen
är oss ~~icke~~ obekant, men det förstår wi

mål

wäl gmon sannfärdiga mäns förrättande,
att han swarit sin mächtig och stäng uti
sitt Biskops-lagl embäte. Efter sitt
hans afstående skön Konung Olaf Trigg-
wason, wände Biskopen sigh til
Domkyrkio, förmedh Konung Olaf Eriks-
sön, som den tiden war kommen den förkun
och för dagh, at hr Biskopen skulle hafwa
sin gmon sola Penna Richt, til att präd-
ika Guds Ord, och wätt en wände sig den
da Personn så skutt, som lämpligt kunde
finnas, stadeligt och speciälegt afgiuda.
Biskop Sigurd sägnade sig myckat öfwer
dett wilkor, mundan han förr hade
opta afsedh öfwer mått hafwa förg hem-
fom han, hade fått uthsin förmögen Olaf
Triggwason, som skön war, så wore dher igen
blef han ganska stillig och färdig gmon
sins hr: andes in klösande, at giöra Gudh
den mäste sinder och styra til rätta det hen-
nes folket, och hade han som Gimulögn
sägn, döpt Penna Konungen Olaf med hö-
ligt dop, til lika wist för sig annat fall,
som hade Trigat mat Konung Olaf

Triggwason

Sedan predikade Biskop Sigurd Gudmund
för de Kvinnfolk de nästa två åsyn, och Chris-
tnade Biskopen alt hans folket under vägtan
de de förbannade Blot offrade, utan förkunnade
Christum dennom grundeligt dop och åstun-
dade undervisat at skjula Konungen till
Guds tienst.

Biskop Sigurds predikan för de Kvinnfolk.

Så tyckes åsyftat som denne välbyrdige Christen
domens stolpe Biskop Sigurd, sedan omvänt
de Kvinnfolk till sätt tro, sattes sig många
mäktige män ifrmot som utan orsak,
som obillig sak och ofärd orsakade, som
sedt trampade den rätta tagna tron, utan
andra åtskillnad giörde ifrån bart motstånd
uti Biskopens kristendom, förande: och när han blef
der inne visste, stånde han sig till den starken som
sedt Sigtuna, straxande der samman Kräm
mare med den sak och välbyrdige män, givilke voro
de den Christeliga tron. Men på en
välärdig Guds Högtid kom förde för ögonen
Biskop Guds tienstre inställa sak och förgäf-
ter de Christeliga läror uti sedan predikan

i en fullkrik församlings närvaro. Hören
mig och Jan dess Syrliga Christen dom med-
tändan. och sanna troms med bijtan, Synd-
ens samvetigen mägr Kallas grijnen Gud
förssnädan! Jag näst liden tvij år Jar jag
med alla sanda arbeten, förflytat mig om vår
nödtorft ständigen gemen min kära dotter
til den rätta tro, och känna så oskatligen vår
Lådan Jesum Christum, samt vistå med onsko
och vilsam sn. Jesuiten och skall när jag ska
fara, döpta jag ~~döpte~~ med Guds ord dotter
Christliga troms til kätterska dom dom,
Jemkom jag för mycken med Guds nåde stora
Christen vi godman, liksåsom döpter jag en
stor hop annat sold: och nästa åstad den rätta,
Christo många dyrbar ät dorad barn til et
Evigt lifvet rätta lära och gamal klåd och
judisk vidskepelse. Hör dort tidsdan
storman skrifstandigen och de närmast kätt-
arne då på nijttonde gemen Anath och den
Syrlga anda, Christen sattens skjönde postu-
lum. Nu kan jag ~~rätt~~ rätta dem vi kunder
lig ting at den Gud skickelse mer mindre,
när jag giorde alting af intet än at giora

gode och helige män afsmillfarande
mänisklor. Nu giör man och Herr Jesus
Christus med sin anstånd så, att han
kallar sjuttiga män till samkoming
och för hvarmar sig öfwer den som
wilia låta sig rätta. Käsån nu
jag wisade dem detta och andra dylika
ting af Gudz wilia och af hela Christi
folkdomma wälde, tilmäl begynnade
jag at wisa Lärar, Lärare bleffwa i En
stunden mycket oplesamt, ty många af
dem hafwa illa och omanskliga
afsagt sig den wisdagna tron, och mer
hvar as wilia, sistilden jag grundlagdt
den i nästlidne tvey år. Nu stolen
Lemota at förmedla den ogierningar
och gudz gädelse, är jag ofta bekymmen
frätter af andelig sorg. Ändamärdig
bliffwer mig den oredelige Jesum
som aldelis inntog mig, då jag såg min
söksta wän och förnämligaste Hr Pe-
ter Olof Eriggmossan på alla mägar
trängias af den hvarandra, så och dock
förras från allas ögon, sistilden Amen

2

uh död uraara, uren tanrat ranat för-
landar, säger jag at Jan samreyligen
lefwer, hwilkan jag förlänes mig
näst Jesum Christ i detta lifwet, uren
nyckel uren Fadröfwan är mig, at
i förwaran för Kirk och samtycken
uti sielfwilliga tiel är Gudom och Gud
ämnar som jag ofwänta för i dräm
för wogen tiel sedan uredstor möda, och
när det är förfält, äfwen så giöra mig
redstand och draga mig tiel döden om
i Riksen och tilfoga mig plida anil-
kor som i Gafwen förgiort i Gunz
tinnam för Kort tid sedan, som öf-
gru afsigtert i den stad som Weg-sköf-
ter. Är äro uti Kongen tiel sinila
och andlig, tillfat [illegible] Fran dwar plägor
och förlämnam straff, Emartyrium?
Nu Fadröfwar jag icke af rädsla för
wärlo, utan för Eder nöd allena. ty jag
förstår at jag för sjindar mig gruom
Eder osörlig galenskap, uren förwinning
säger jag säkert, at jag är ingalunda

minder lagat til Krig och andrig tapperhet
än nogon af dem tar än jag icke förer
vid mig ordentliga ordagan / utan förstra-
var mig vid hvilja och förlyssamliga fol-
ko ordagan. Nu mänk jag visa dem
vad jag har klädder jag är klädder
och styrkat, samt vad jag gördliga sa-
ker har tadsäkat. jag är i klädder
mässa och mycken skiorta, stola och dal-
matica. Jakel och handkin samt Kristi
lig tak. Hvilka och dylagos klädder
betyda det starka kors som mig Kristnen
både i hjärtat och andra ordentliga ting.
jag klädder mig dagligen mycket til an-
dan och kroppen, emedan jag lefver i
bland människor, särdeles mästa
stolen, Biskops klasnen mycket kostl.
Rolans yttläggande mycket säm lätt
och sött det är den som Elska Gud. Öf-
ver allmänligt trostyrker mig och stol
som mycket dalmaticam; för utan den
god gärningar som är god kärlek som
öfver går alla timliga ting, särdeles ja

Herren förkunna, uppå den Christeligh
sammankomst förtjäna gudz ord och andeligh för-
kofran, gemenom christeligh undervisning
om ensämmande i sådana elaka gerningar til
gerlig gudz förtrytelsen samt dess vredes
sådan ödmiuka och saftmodiga, samt in-
tagen the lustig sinnelag, uppå gifna gudz
förjuädan och skiä förmätna mänsko-
som skrifften äfwen och förmanar öfwer ena-
na, skola skräckeligen af gudz ord förbau-
nade anarda och skipare ett rasktank dygt-
torsta mörkret, samt äfwen och
tänderne gnissan. Skulen öfwer un-
gräm skiä ogierning, och giörom sann
och om siärtelig och ensämdsta af hiärtat
til skiä slag anrikäggen alla sina sjunder
under gudz dom, ty gemom sin enängsaldig
ej undfatt ensämmer sanningen allenaga
blifwit åter til förligen giörande och
lösa och ladiga gräm alla ting, såsom den
tiden di i Christo gräm dopfwer förnum
och gemom de ting som gag mäsenne före
sagt och ensint rätt satt Gozz ord rening
gläder, til lika med alla de ting som gag

Jag nu berättat om vår Herre Jesu
Christo, hvilken är en mäktig Ko-
ning öfver hela werlden, och när
Jag fick så talat, gick för mänd Hr Bisk-
op Sigurd åter Jerusalem i vid-
mall, sedan Jag fick hvilkat ombudan,
och voro andra mäns dr Jon Stein-
dr: och som sedan wore wordgången af
Biskop Sigurd Ormarn ur ett stort
Jrsberg, trädde en Ljusklädd Karl
in til Jonom uti natten Hlund som
var wesender och gamlas Jon
Jörmänd Hinriken talade Hr
Biskopen för wredan Jon Jag
fick sällit för sedan om dagen, som
när Hr Biskopen för man Jonna
manne sällsamlig godwilia Jon
Jag mänd fäst at i minnit och åt
afsirstat sällit, det Jon talade, dog
Jag samligen mål Hinriken ond,
ster frägandt, hwad Jag i framtiden
skulle taga sig för: Hinriken svarade
Jag wil följa i öfter ord om sätten

som ga
blidlig
fått
den v
fick gi
dr: Ja
ut sig
den alb
Hr ägo
langag
och fram
som ga
ligan
frägan
dlar f
nogot
Hr Bi
ick ägd
sätt Ja
Olaf
gud, at
så som
na ut

som gaf ämnan. Vad san då Biskopen
Olofsgren säja sig, om sag stulla stöcia sitt och
fattade af skärnornas gång yå hjimm-
len vinan som visa mån tel förän
sak giort för sonom? Biskopen svara-
de: far icke mein Son und tolldom ef
vicke skogr sjuk utan Forsak uti gud gån-
den alb sitt sopp, och om du aftar förvänta
ef ägodlar, tacka gudi du för det som
langar dig och den för staldi tigna sönom
och fram för alting falla den syrliga Jesum
som gaf safvara lärt dig, ty hon är för-
ligare än alstags ägodlar. Hjinrödor
frägade Sigurd Biskop, huru mycken ägo-
dlar san ägde, yå det san mätte låna
noget af sonom sigtel vitalfärd och hyda?
Ok Biskopen svarade: jag vant mig
icke ega mera än en gullring som min
söta Sanct Forliga gjinnam Konung
Olaf Tryggvason gaf mig, och det mest
gud, at den gullringen är mig så sladelig
tå som den hvarje afte söggom och gär-
na ville jag afla gudi nogra människi-

Själar undsamma sing, sollen är
som skada unin säl gnom sans göm
ande. Oss nagot dyr ottar at Gran Bek
ogen skildr i sran Gundröder, Gröda Gund
röder at för bemälte sing gullring var
skift i tre delar oc gifnen to skild
unäng Kristen sängares för kast
ande. Så berättar oc at ottar förbe=
mälte slag unid Svolder att Kristoy
Sigurd for in i Dronthiod för drägande
dyr längr. undan san de unistader for-
de san de Dronska tala som ogtaft, at
Konung Olaf Trygvason san sade stigit
öfwer bord ut af Ormen oc sände und
i sion undsina skagn, oc sade så unist
sitt liv, oc när san förd sodat tala
sädant, frägade san sem: Dägen unig
om Konung Olaf Triggvason är
blefwen döder uti sion ottar som d
för omen, Svar dom sno då den samma
bröjnia som san sade uti slagit vara ny
läst i Dronsalen innan ut stort Tempel

så som
sinan
samm
förti
- om
då sina
för in
kerkna
unisa
när d
Om
för sen
för sen
och Kon
mänt
Christ
kasta
Kristop
ottar d
sann G

så som det är öfwer all tvifwel
sannfärdigt är dock samt skrift och Gärd
samstämmigen til Jesus i Antiochia. En gång
förde det sig uti så stärkan klagan sådant,
– om de sak sände bud och sin bekännelse,
då svarade de på sin fråga: Om du ännu
för wist at Konung Olaf Haraldsson kommit
hitstädes vorit ur fagit, skal du det för-
wissa skäligen så wi mögo vorit och
när de sak talat det ting, tigit Bisk-
open en stund, men icke dem för ad-
for som om ich mon rätt förstånd at för-
svara det som han blef frågat om, utan
för den skull at han wille ich kasta
förstin denne gud Baltar: och uti-
från Konung Olaf som för hölders ett
mänsk klädt ord som Jesus
Christus så kunde tala: Ty skolen icke
kasta gudar för stin och den för sak
Biskopen så, sådes wille Konung Olaf
wtan dij som han wäl wiste, tiona en och
samme gud och skäbligen änstyra läng

wräng astiga ~~wara~~ faldsfall, hwilken han
läfft intet kunna förlya.

Om Biskop Sigurds afgång.

Päfinnen war förtornat om Biskop
Sigurd, at när han icke gammal, för
fogade han sig till den orten som förre
ware, hwilken Gud dem i lång tid
Päfagis ock at äfta saken anom hwad
wår wänge wännen: ock när Biskop
Sigurd icke ändock åldrigs ock hans krå
ma swagn, sölte han ändock giöra det
icke tillfyst, såsom wår gammal man
tel förde. Ock hände sig at om en sön
dag, at han lät giöra sig redd bad ock
när han war i bädt kom öfwer
hanom en rädt så sägande: Hwar för
fördrifwer du dig wänyckia at föla
hwila för din stygga kläder på den
dag som wår Herre Jesus Christus ock wagla
wid korset. Dysta orden förtrafade

H:g Biskopen Sunnerlighe, ensama tu-
lat sonen til salighet, dröp sin sinnat
• nådom och guds straff at bedrif gjorandt
medlig om mändr wäsandt mot stridt=
mägil för sint förstörsse, som nu är lan
nådat samt alla för alla andra sinne
(öfwerwrädsse) som sin sak giort med
gud, och så dag av dr wtan, fölle H:g Biskop
Sigurd i sin sista stridom, Caligm afsid an-
de almäna wägen sjsin dtta timerligs
lifwerit till den alsmägtige guden
Guilkom allena i tewnigsot wara
lof i alla winigsk. Ja så skall sanna
skallerk senare at Sigurd Biskop sidst
blef sins Herlige bröder begrafwen
af sins gerstu och Christne bröder,
under stor sörgnad samt sinderlig ledsnad,
lik som en Herlig Biskop anstod. Då
lägre H:g Broder Odde Biskop, sin del
är den andra som stift saknar tempone-
rat ped Latin en Donung Olaf Trigg-
sons, at Biskop Grimkel som war
und den Herlige Olaf Haraldsson, och styrkte
Christen domen i Norige, wore Biskop

Sigurdr Gestsson, som för Olof Skötkonung
och Ingegerd sedan var hos Biskop
Grimkell, var Biskop öfver Ols
fystra län, men Ingegerd Biskops
fystersön, som den förre Biskop i
Skara, Grandkumpen, Ordet Olof af Skötkonung
Gudalag Gunnhild, Sigurds Syro
dottar och Astas Gudbrandsdotter; men den
yrlga Tronen Olof af Gunnhild sedan
som förut skildt.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Cod. isl.
Nr. 166. Papp. fol. 110.

Riks-Biblioteket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Islandica
Papp. fol. 110.
№

inches
3
2
1
0
centimeters
0
1
2
3
4
5
6
7
L*a*b*
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
38.76 65.15 49.61 43.54 55.52 70.42 63.13 40.08 51.75 95.34 92.09 86.92 82.37 72.17 62.32
13.81 19.21 -4.20 -12.89 8.78 -32.39 35.43 10.25 47.36 -0.90 -0.92 -1.12 -1.12 -1.05 -1.10
14.69 17.92 -21.33 22.66 -24.31 -0.48 57.84 -44.77 16.93 1.90 1.46 0.97 0.56 -0.04 -0.01
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
0.05 0.09 0.16 0.22 0.36 0.52
Don Williams
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
49.61 38.89 28.60 17.97 9.50 4.33 30.32 72.50 72.10 29.51 55.60 43.48 82.02 52.85 50.86
-1.29 -0.23 -1.09 0.04 0.45 0.32 22.13 -22.92 19.51 13.42 -38.46 50.74 3.28 49.90 -27.78
-0.10 -0.48 0.07 0.09 0.25 -0.47 -19.02 56.08 67.85 -47.69 32.19 29.13 78.75 -12.86 -27.68
0.75 0.98 1.24 1.64 1.96 2.38
All values are batch averages
M001215

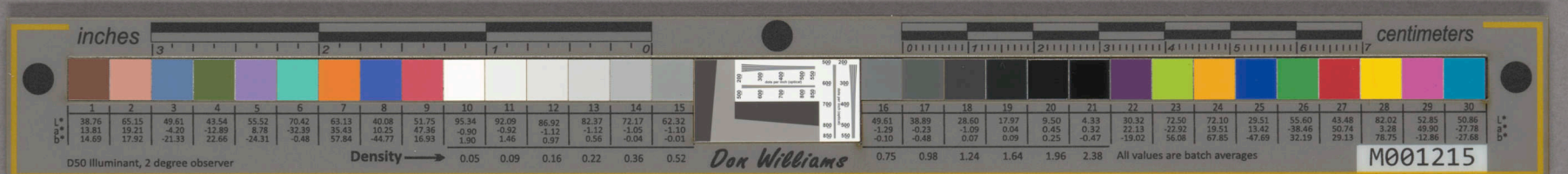
inches
3
2
1
0
centimeters
0
1
2
3
4
5
6
7
L*
a*
b*
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
38.76 65.15 49.61 43.54 55.52 70.42 63.13 40.08 51.75 95.34 92.09 86.92 82.37 72.17 62.32
13.81 19.21 -4.20 -12.89 8.78 -32.39 35.43 10.25 47.36 -0.90 -0.92 -1.12 -1.12 -1.05 -1.10
14.69 17.92 -21.33 22.66 -24.31 -0.48 57.84 -44.77 16.93 1.90 1.46 0.97 0.56 -0.04 -0.01
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
49.61 38.89 28.60 17.97 9.50 4.33 30.32 72.50 72.10 29.51 55.60 43.48 82.02 52.85 50.86
-1.29 -0.23 -1.09 0.04 0.45 0.32 22.13 -22.92 19.51 13.42 -38.46 50.74 3.28 49.90 -27.78
-0.10 -0.48 0.07 0.09 0.25 -0.47 -19.02 56.08 67.85 -47.69 32.19 29.13 78.75 -12.86 -27.68
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
0.05 0.09 0.16 0.22 0.36 0.52
0.75 0.98 1.24 1.64 1.96 2.38
All values are batch averages
Don Williams
M001215